

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6937/2021
03.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Весне Субић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., Општина ... и ББ из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 657/20 од 21.01.2021. године, у седници одржаној 03.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 657/20 од 21.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 657/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16123/18 од 30.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде штете за период од октобра 2015.године до августа 2018.године исплати укупан износ од 5.293,51 динар, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име накнаде штете за период од октобра 2015.године до августа 2018.године исплати укупан износ од 5.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од последњег дана у текућем месецу за претходни месец па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужиоци су ослобођени обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 657/20 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима због нижих износа исплаћене пензије у периоду од октобра 2015.године до августа 2018.године, одбијањем износа поштанских трошкова. Побижана одлука донета је применом материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој парници, а тиче се примене одредбе члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, пошто су се тужиоци определили за исплату пензије у готовини, на адреси свог пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватили обавезу да плате поштарину. Правноснажне одлуке другачије садржине, приложене уз ревизију, не указују нужно на другачији став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом предмету, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су суду поднели 05.10.2018. године, а вредност предмета спора је 5.293,51 динар.

Пошто се у овом случају ради о парници у спору мале вредности, у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења

тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић